

Pastoraal Beleidsplan 2010-2015

Parochie HH. Twaalf Apostelen

God is dichterbij dan je denkt.

I ALGEMEEN

Inleiding

DE PAROCHIE HH. TWAALF APOSTELEN is organisatorisch ontstaan toen de parochies van het voormalige Parochieverband Graafschap Zutphen op 1 januari 2010 tot één parochie zijn gefuseerd. Zij bestaat dus nu uit de plaatselijke geloofsgemeenschappen van de St. Martinus, Baak; O.L.V. Tenhemelopneming, Borculo; H. Willibrord, Hengelo (Gld.); O.L.V. Tenhemelopneming, Joppe; H. Johannes de Doper, Keijenborg; St. Joseph, Lochem; H. Willibrord, Olburgen; St. Willibrordus, Ruurlo; H. Willibrord, Steenderen; H. Willibrord, Vierakker; Christus Koning/H. Antonius van Padua, Vorden en de St. Jan-Emmanuel, Zutphen.

Zeer velen hebben zich ingezet voor en meegewerkt aan deze nieuwe structuur. Alles heeft veel tijd en moeite gekost. Velen hebben aanvankelijk ook een zekere tegenzin of schroom moeten overwinnen. Het verlies van oude en vertrouwde kaders doet nu eenmaal pijn. De Parochie HH. Twaalf Apostelen is heel veel dank verschuldigd aan al die mensen die zich, op welke manier dan ook, hebben ingezet.

EEN PLAATSELIJKE GELOOFSGEMEENSCHAP en een overkoepelende parochiestructuur van meerdere plaatselijke geloofsgemeenschappen zijn veel en veel meer dan een organisatie alleen. De reorganisatie die ten grondslag ligt aan de Parochie HH. Twaalf Apostelen is daarom niet enkel een platte reorganisatie. Alles hangt samen met en krijgt zijn samenhang vanuit een vernieuwde visie op wat het betekent om kerk van God te zijn op deze specifieke plaats en in deze tijd. In deze context vormt de Parochie HH. Twaalf Apostelen één geheel dat levend wordt in en afhankelijk is van de vitaliteit van de twaalf lokale geloofsgemeenschappen. Want zowel de lokale geloofsgemeenschappen als de ene overkoepelende parochie zijn niet primair een organisatie, ze zijn een organisme van levende mensen die allen levenderwijs hun geloof in God en diens Zoon Jezus Christus willen delen, beleven en vorm geven, een organisme van mensen die vanuit dat geloof naar elkaar omzien en met elkaar oog hebben voor anderen, en die zó in hun samenleven Gods rijk zichtbaar willen maken, voelbaar en concreet. Dit alles vanuit en binnen de rooms-katholieke traditie, binnen het aartsbisdom, onder de leiding van de bisschop van Utrecht, en op die manier in hartelijke verbondenheid met de wereldkerk.

BINNEN DE PAROCHIE, en dus ook binnen de twaalf geloofsgemeenschappen zijn pastores aangesteld om samen met al die mensen van de gemeenschap gestalte te geven aan de roeping van allen gelijkkelijk om tot leven te komen uit dit geloof en dit levende geloof ook dienstbaar te maken aan het leven van anderen. De pastores gaan daarin de gemeenschap voor; dat is hún specifieke dienst (Lc. 22, 26). Maar velen delen in deze pastorale verantwoordelijkheid en doen dat, als vrijwilliger, in de vele werkgroepen die er binnen de geloofsgemeenschappen bestaan, door naar anderen binnen of buiten de gemeenschap om te zien, of gewoon door te bidden. Ook de verschillende vormen van bestuur, van het parochiebestuur of van de locatieraden, zijn vanuit hun specifieke bestuurlijke invalshoek dienstbaar aan het vormgeven en beleven van de ene roeping van allen.

Als basis voor het pastorale werk geldt het uitgangspunt “centraal wat centraal moet, lokaal wat lokaal kan”. Het pastoresteam vervult daarin de centrale, leidende rol, omdat zij centraal verantwoordelijk zijn voor het pastoraal beleid. Dit betekent dat de inspanningen er de komende jaren op gericht zijn om centraal zo goed mogelijk beleid te maken en uit te voeren, met zo goed mogelijke lokale verandering, met name middels de pastoraatsgroepen.

DE PRIMAIRE TAAK van elk van de pastores is het geven van geestelijke leiding. Ze doen dit door in het directe contact met de mensen, individueel of gemeenschappelijk, de situatie waarin deze zich bevinden transparant te maken tot op God. Naast deze primaire taak heeft elke pastor ook een eigen aandachtsgebied. In ons bisdom worden vier van dergelijke aandachtsgebieden of 'profielen' onderscheiden: liturgie, catechese, diaconie, en gemeenschapsopbouw.

In onze parochie zijn deze profielen als volgt onder de pastores verdeeld: F.G.C.M. Hogenelst, pastoor is verantwoordelijk voor het aandachtsgebied van de liturgie, W. J. G. Matti, pastoraal werker voor dat van de diaconie, J. van Kranenburg, pastoraal werker voor dat van de gemeenschapsopbouw en A. M. ten Klooster, pastor zorgt onder leiding van de pastoor voor het aandachtsgebied van de catechese. In dit profiel geeft elke pastor, vanuit de invalshoek van geestelijke leiding, vorming en leiding aan al degenen die in de parochie binnen dat profiel doende zijn. Eindverantwoordelijke voor het geheel van het pastorale werk is de pastoor.

DIT PASTORALE BELEIDSPLAN beoogt enkele grote lijnen uit te zetten, lijnen waarlangs onze Parochie HH. Twaalf Apostelen haar visie en missie, haar geloof en zending, haar ziel dus, een lichaam wil geven van vlees en bloed, om zo te worden wat ze al is: het lichaam van de uit de dood opgestane Heer. De parochie zal dit niet anders kunnen doen dan in het besef dat ze deze "schat draagt in een aarden pot" (2 Kor. 4, 7).

Onze visie is onze missie

Visie

GELOVEN IS EEN manier van zien, een visie dus. Ons geloof is gecentreerd rond Jezus Christus, en dus gebaseerd op diens leven, diens woorden en daden, diens levensgang en levenslot. "Zijn liefde drijft ons" (2 Kor. 5, 14). Wat Hém dreef was, in het spoor van het geloof dat in Israël was gegroeid en dat in de Schriften zijn neerslag had gevonden, een intens en allesoverheersend besef van de nabijheid van God, van Gods werkzaamheid dus in allen en alles: "de tijd is vol, Gods rijk is nabij; bekeert u en gelooft in deze blijde boodschap" (Mc. 1, 15). We worden met andere woorden geroepen om ánders te gaan leven en ánders tegen het leven aan te kijken dan we normaliter gewend zijn, omdat God dichterbij is dan we denken. Het laatste en uiteindelijke woord waarmee wij kunnen aangeven waarop wij doelen wanneer wij het woord 'God' in de mond nemen, is: liefde. "God is liefde." Daarom: wie zijn of haar leven vorm geeft en beleeft vanuit liefde, hij of zij "woont in God" (1 Job. 4, 16). En God is dichterbij dan je denkt.

JEZUS HEEFT UIT dit besef en uit deze liefde geleefd, met een "liefde tot het uiterste toe" (Job. 13, 1). Hij heeft er zijn leven voor gegeven, zó intens en zó helemaal dat Hij restloos verdwenen is in die liefde die God is. Hij gaf zich ten dode toe om, net als God, in het leven van anderen op te staan. Zelfs zijn graf was leeg, zó totaal heeft Hij zich gegeven, zó één werd Hij met God die één en al leven is door te laten leven. Als God verdween Jezus na zijn dood in arme, kleine en lijdende mensen van allerlei soort (Mt. 25, 31-46). Hij draagt en ondersteunt hen met zijn mysterieuze 'dat ben Ik' die hun armoede verlicht met een absoluut licht en in hen zijn goddelijk 'Ik' uitzegt. *God is dichterbij dan je denkt*, zie je het niet? Ga anders leven om dát te zien.

UIT DAT GELOOF leeft ook de kerk van Jezus Christus, zijn lichaam, met een geloof dat altijd vermengd is met ongelooft, twijfel en dode gewoontes, en dat zijn vorm krijgt in allerlei tamelijk toevallige en uiterst tijdgebonden organisatievormen en structuren. De kerk van Jezus Christus is altijd ziel én lichaam.

God is dichterbij dan je denkt.

HET CHRISTELIJKE GELOOF was, zeker tot voor kort, iets heel vanzelfsprekends in onze contreien, met heel vanzelfsprekende vormen. Katholiek was je door geboorte binnen een katholiek gezin, en je groeide op middels een katholieke opvoeding binnen de heel vanzelfsprekende kaders van wat 'de volkskerk' werd en wordt genoemd. Precies deze vanzelfsprekendheid is in onze tijd, door allerlei sociale, economische en historische ontwikkelingen in de wereld om ons heen en dus ook binnen de kerkgemeenschap, aan het wegvallen of al weggefallen.

Het geraakt zijn door de persoon en de boodschap van Jezus Christus en het beleven en delen van die geraaktheid met andere mensen, wordt veel en veel meer een persoonlijke keuze die wordt gedeeld met anderen die tot eenzelfde persoonlijke keuze zijn gekomen of willen komen, in een proces van groeien naar, in ieder geval getalsmatig, kleinere geloofskernen en geloofs-gemeenschappen die niet noodzakelijk meer territoriaal bepaald hoeven worden.

Missie

DAARIN LIGT DAN ook onze missie als Parochie HH. Twaalf Apostelen vervat. Een missie als een vraag, een pertinente vraag. Kunnen wij binnen onze parochie wegen en vormen vinden waarin wij voor onszelf en voor anderen De Blijde Boodschap van Jezus, dat God dichterbij is dan we denken, gestalte geven? Kunnen we met het oog daarop de Schriften lezen, in het licht uiteraard van de manier waarop de generaties vóór ons de Schriften hebben gelezen en beleefd, in het licht dus van de traditie? Gaan we in onze geloofsgemeenschap de Schriften ook samen lezen, om ze ook met anderen te kunnen gaan lezen, levenslang, zodat al lezend en daarover met elkaar sprekend ook ons hart gaat branden en wij de Heer herkennen die verdwenen is (*Lc. 24, 13-35*)? Kunnen wij met andere woorden een lerende gemeenschap worden? Kunnen we van daaruit op een nieuwe manier om ons heen gaan zien, om als opnieuw en voor de eerste keer, Hem te herkennen in mensen aan de rand en van de kant, om voor hen, heel concreet, zo goed als God te zijn? Kunnen we in dit licht samenkomen en het leven vieren, luisterend, zingend, biddend, en God lovend om de grote dingen die Hij in kleine mensen laat gebeuren? Kunnen we zo en vandaaruit onze geloofsgemeenschappen opbouwen als gastvrije gemeenten, rond een open boek en aan een open tafel, om voor onszelf en de mensen om ons heen het open graf te gedenken dat het teken is van een open hemel? Kunnen wij, met andere woorden, nieuwe wegen van catechese, liturgie, diaconie en gemeenschapsopbouw vinden, om in de tijd waarin we leven en op de plaats waar we wonen duidelijk te maken voor onszelf en voor de mensen die 'buiten' zijn, dichtbij en veraf, wat we geloven: God is dichterbij dan je denkt?

Deze vernieuwing staat centraal in onze aanpak voor de komende jaren. Wij willen, met gebruikmaking van de nieuwe mogelijkheden en rekening houdend met de nieuwe tijd, de band tussen parochianen en parochie versterken en daartoe vernieuwende initiatieven ontwikkelen.

II SPECIFIEK

Direct pastoraat en pastoraatsgroepen

DE (BESTUURLIJKE) SCHAALVERGROTING, van twaalf naar één parochie, gekoppeld aan het bescheiden te noemen aantal pastores, brengt met zich mee dat de pastores, als geestelijke leiders van de parochie, minstens optisch verder van de lokale geloofsgemeenschappen komen staan. Ze gaan meer en meer ‘tweedelijns’ werken, door de mensen in de werkgroepen te inspireren, door met hen een proces aan te gaan van geloofsvorming en geloofsverdieping, door het voeren van geloofsgesprekken, zodat alles wat er binnen de geloofsgemeenschap gebeurt vanuit een gelovige visie gebeurt, op de verdieping van dat geloof is gericht en gedragen wordt door het besef gezonden te zijn.

TOCH BLIJFT HET pastoraat van de nabijheid, in het directe contact van mens tot mens, het onmisbare hart van alle pastoraat. Binnen elke lokale gemeenschap delen de pastores daarom deze verantwoordelijkheid met enkele mensen in een pastoraatsgroep. Deze mensen, die door de lokale gemeenschap zullen moeten worden gedragen, zijn als het ware het pastorale oog en het pastorale oor binnen die gemeenschap. Ze onderhouden het eerste contact ter plaatse, zoeken mensen op, signaleren problemen, zijn ter plaatse aanwezig in goede en kwade omstandigheden, en onderhouden daarover contact met de pastores. Zo krijgt de ene en gemeenschappelijke roeping van allen binnen de gemeenschap op grond van Doopsel, Vormsel en de Eucharistie gestalte, en wordt duidelijk dat binnen de gemeenschap van Jezus Christus ieder de “herder is van zijn broeder” (*Gen.* 4, 9). De pastores zijn binnen de gemeenschap aangesteld om állen in die roeping voor te gaan.

Beleidsvoornemen 1

De pastores zullen tenminste 2 dagdelen per week besteden aan persoonlijk pastoraat.

Beleidsvoornemen 2

Binnen 2 jaar zal er in elke lokale geloofsgemeenschap een pastoraatsgroep zijn ingesteld. De pastores zullen voor passende vorming en toerusting van deze groepen zorg dragen.

Liturgie

DE TIJD IS vol, Gods rijk is nabij, bekeert u en gelooft. Gaat dus anders leven, want God is dichterbij dan je denkt. In de traditie werd steeds verduidelijkt door te zeggen dat we in álles van en in ons leven op zoek moeten gaan naar God: “God in alles vinden.” Dat laatste is weer een heel concrete vertaling van het woord van Jezus dat wij “altijd moeten bidden, zonder op te houden” (*Lc.* 18, 1). Bidden is God zoeken, altijd bidden is altijd en in alles God zoeken. Want bidden is, zegt Sint Augustinus, verlangen naar een goed en gelukkig leven, en een goed en gelukkig leven is een leven dat vol is van God. Heel het leven moet zo’n verlangen zijn, en dat verlangen is ons gebed (*Epistula 130, ad Probam*).

MAAR ER IS ook dat andere woord van Jezus: “wanneer je bidt, trek je dan terug, ga de binnenkamer in, en bidt in het verborgene” (*Mt.* 6, 6). Af en toe trekken we ons terug, om ons steeds opnieuw te binnen te brengen wie en wat wij in ons leven zoeken, naar wie of wat we verlangen.

Zo bidden we rond de maaltijden, 's ochtends of 's avonds, of gewoon eventjes tussen de bedrijven door, we bidden om hulp en bijstand in moeilijke tijden, of we steken een kaars op dat in onze plaats doorbidt wanneer wij weer zijn overgegaan tot de orde van de dag, we denken aan de mensen van wie we houden of die we missen. Zonder de toelag op het gebed, kun je niet goed christen zijn.

DAT GEBED BRENGEN we de kerkgemeenschap binnen. Want ook daar bidden we. En daar verwijdt zich dan ons kleine 'ik' en kleine 'wij' tot een veel en veel groter 'ik' en 'wij'. Daar wordt onze stem die van (het lichaam van) Christus dat de kerk is. We bidden met heel de kerk mee, met de wereldwijde kerk van overal, met de kerk ook van alle tijden. Alleen dan weten we hoe we moeten bidden, waarom en waarvoor. En we nemen dat alles dan weer mee naar ons dagelijks leven, en bidden ook daar als kerk.

HOOGTEPUNT VAN DAT gebed is de Eucharistie. De uitgelezen tijd ervoor is de dag des Heren. Op die dag komt de ene en gehele gemeenschap bijeen, éénmaal omdat er maar één gemeenschap is. Dan wordt alles van ons, dan wordt heel ons leven op symbolische wijze de kerk binnengedragen en als brood op de altaartafel neergelegd. De hele gemeenschap viert dan het geheim van het leven van allen, het geheim van het geloof: dat alleen als je je leven durft verliezen je het zult vinden, in de anderen voor wie je je weet te geven. En dat wereldwijd.

DE KERK KOMT daarnaast op vele manieren biddend bij elkaar: Getijdengebed, Avondwakes, Taizévieringen, vieringen van Woord en Gebed, Mariavieringen, de Rozenkrans, Processies. In het recente verleden is de nadruk vooral op de Eucharistie gelegd, als bijna de enige vorm van liturgie, van het gebed van de kerk. Ten onrechte. Er wordt op vele manieren gebeden en liturgie gevierd, omdat het leven en de levensomstandigheden van mensen nu eenmaal veelvormig zijn, en omdat mensen ook op verschillende manieren bijeen zijn, rond een cursus bijvoorbeeld, bij de voorbereiding op de Eerste Communie of doende aan een diaconaal project. Bovendien: veel mensen staan niet zozeer binnen de kerk, maar eerder aan de drempel. Ze stellen daarom, ook liturgisch, andere vragen en hebben, ook liturgisch, andere noden dan de meer geregelde kerk-gangers. Ook naar die mensen toe moet er liturgische aandacht zijn.

Beleidsvoornemen 3

In elke geloofsgemeenschap zal er ieder weekend één eucharistische viering worden gehouden. Bij voorkeur een Eucharistieviering. Gelet op het aantal priesters in de Parochie HH. Twaalf Apostelen zullen Woord- en Communievieringen onvermijdelijk zijn. De priesterlijke bediening zal over alle lokale geloofsgemeenschappen gelijkmatig worden verdeeld.

Beleidsvoornemen 4

De pastores zullen binnen 1 jaar aan de geloofsgemeenschappen, de pastoraatsgroepen, de lokatieraden en het parochiebestuur een beredeneerd voorstel aanbieden met betrekking tot het beleid, op langere termijn, rond de Eucharistie ook buiten het weekend en bij bijzondere gelegenheden. Daarbij zullen ook voorstellen worden gedaan om te komen tot clustering van Eucharistievieringen over een aantal lokale gemeenschappen heen, ook en met name rond de grote kerkelijke feesten, zoals Kerstmis, Goede Week, Pasen en Pinksteren. De eindverantwoordelijkheid hiervoor berust bij de pastoor.

Beleidsvoornemen 5

De komende jaren zal er nagedacht en gesproken worden over de vraag hoe ook andersoortige vormen van liturgisch samenzijn dan enkel de Eucharistie binnen de parochie en de geloofsgemeenschappen vorm kunnen krijgen. Met het oog daarop wordt een werkgroep ingesteld.

Beleidsvoornemen 6

Het huidige uitvaartenbeleid wordt gecontinueerd. Voor het uitvaartbeleid wordt verwezen naar het project “Wie barmhartig is, begraaft uit haar midden de overledenen”. Binnen 1 jaar wil het Pastoraal Team komen tot een poel van vrijwilligers die voorgaan bij uitvaarten in alle lokale geloofsgemeenschappen, onder verantwoordelijkheid van het Pastoraal Team.

Beleidsvoornemen 7

Wat betreft de bediening van de Sacramenten zal er worden gestreefd om binnen overzienbare termijn te komen tot verdere clustering van Doopvieringen, Eerste H. Communievieringen en Vormselvieringen op twee of drie plaatsen binnen de parochie. Dat houdt ook in dat de voorbereiding op deze vieringen gemeenschappelijk zal plaatsvinden.

Beleidsvoornemen 8

De profielhouder liturgie zal structureel contact onderhouden met de liturgische werkgroepen. Hij zal ook zorg dragen voor voldoende vorming en toerusting. Eén maal per jaar zal het Pastoraal Team een Liturgische Dag houden met alle betrokkenen.

Catechese

GELOOF VERDORT EN gaat verloren zonder bezinning van dat geloof, op de inhoud ervan, op de plaats van dat geloof in de huidige samenleving, op de geschiedenis van dat geloof en vooral op de bronnen ervan: de H. Schrift en de grote traditie van de wereldkerk. Het gaat daarbij niet enkel om bezinning en verdieping, maar ook om inzicht en begrip. Ook het verstand moet immers geheiligd worden.

DAAR KOMT BIJ: wij willen als kerk missionair zijn. Daarmee zeggen we uit dat wij vanuit en over ons geloof in gesprek willen zijn met mensen die (nog) niet geloven of die anders geloven dan wijzelf. Bovendien: het is niet meer vanzelfsprekend dat de jongere generaties als vanzelf het geloof van de oudere generaties overneemt. De binding met de kerkgemeenschap wordt losser en losser, de zondagse samenkomst om als één gemeenschap samen het geloof te vieren, is in het geheel geen vanzelfsprekendheid meer. Catechese heeft met dit alles van doen, met de vraag: kunnen zij als gelovige mensen in deze situatie verantwoord worden waarom, hoe en wat we geloven, kunnen wij zelf tot een dieper verstaan ervan komen, kunnen wij nieuwe woorden ervoor vinden, en kunnen we dat levende geloof met anderen delen en aan anderen overdragen. Het gaat bij catechese dus ten diepste om geloofscommunicatie. Het is van groot belang om deze communicatie in het bijzonder te voeren met de jongere generatie, gebruik makend van de hedendaagse communicatiemogelijkheden.

UITGANGSPUNT BIJ DEZE geloofscommunicatie is ieders eigen verhouding tot en met God. Deze verhouding moet in relatie gebracht worden, steeds opnieuw, met de H. Schrift en met de traditie en de liturgie van de kerk. Centraal staat dus de overdracht van ieders geloofservaring. Als Parochie HH. Twaalf Apostelen willen we ons daarbij niet enkel richten op de gebruikelijke kerkgangers, noch op de gebruikelijke sacramentencatechese alléén. We willen ons ook richten tot hen die het contact met de geloofsgemeenschap aan het verliezen zijn of dat contact al verloren hebben, en tot alle mensen in onze omgeving die zoeken naar een licht in, een weg door en de waarheid over hun leven.

Beleidsvoornemen 9

De gebruikelijke sacramentencatechese, zoals deze nu in elke lokale geloofsgemeenschap apart plaatsvindt zal, zoals al opgemerkt in *beleidsvoornemen 7*, parochiebreed worden gebundeld. Er zal in alle lokale gemeenschappen worden gewerkt met eenvormig materiaal.

Beleidsvoornemen 10

Er zal – met regelmaat – mogelijkheid worden geboden aan de leden van de diverse catechesegroepen om zich blijvend te bekwamen in hun taak. In het kader daarvan zal er actief worden geworven voor de pastorale school.

Beleidsvoornemen 11

Er zal worden gewerkt aan een goede verstandhouding met de R.K. scholen.

Beleidsvoornemen 12

Van groot belang is het initiëren en continueren van een ‘levenslijn’-catechese, waardoor parochianen en anderen in de gelegenheid worden gesteld om in alle levensstijperken en levenssituaties, zich in hun geloof te verdiepen en daarover met anderen te spreken. Zo worden ze in staat gesteld om nieuwe woorden te vinden om wat ze geloven en waarom. Binnen 2 jaar zal er een plan van aanpak voor deze levenslijncatechese opgesteld worden.

Beleidsvoornemen 13

De aandachtspastor catechese zal structureel contact onderhouden met de catechetische werkgroepen. Het Pastoraal Team onderzoekt de wijze waarop overleg over catechese parochiebreed het beste vorm gegeven kan worden.

Beleidsvoornemen 14

Het Pastorale Team zal actief op zoek gaan naar vormen en wegen om in gesprek te gaan en blijven met jongeren, in het verlengde van bestaande jongerenactiviteiten. In het komende jaar zal een plan van aanpak geformuleerd worden.

Diaconie

GA ANDERS LEVEN, God is dichterbij dan je denkt, zie je het niet? Geloven is zien. Maar gelovig zien, is ook: bewogen worden door wie en wat je ziet en van daaruit in beweging komen. Geloven is: opstaan en gaan naar al degenen, dichtbij en veraf, in wie de verrezen Heer verdwenen is. Want ‘Ik heb honger, Ik heb dorst, Ik ben vreemdeling, Ik ben naakt, ziek, Ik zit in de gevangenis, zie je het niet’ (Mt. 25, 31-46)? Geloof verdort, sterft af en verwordt tot een dood geloof wanneer het zich niet vertaalt in barmhartigheid en mededogen naar al die anderen toe. Ja, zonder

een dergelijke concrete vertaling is het christelijke geloof geen christelijk geloof meer (*Jac. 2, 14-26*).

DE ZIEL VAN het geloof, die in de catechese wordt gepeild en in de liturgie wordt gevierd, krijgt een lichaam in wat traditioneel ‘de zeven werken van barmhartigheid’ worden genoemd. Deze barmhartigheid moet altijd gepaard gaan met gerechtigheid in een concrete engagement aan mensen in nood en in verzet tegen ontmenselijkende structuren en samenlevingsvormen. En juist dit concrete engagement moet weer binnen de lerende en vierende gemeente worden gebracht, opdat de gemeente een uit het geloof levende gemeente wordt en ten volle lichaam van Christus kan zijn, een geloofsgemeenschap die zich actief inzet voor verzoening en vrede.

Beleidsvoornemen 15

De profielhouder diaconie zal structureel contact onderhouden met de diaconale werkgroepen. Hij zal ook zorg dragen voor voldoende vorming en toerusting.

Beleidsvoornemen 16

Fusie van de twaalf parochies tot de ene Parochie HH. Twaalf Apostelen houdt ook in dat de verschillende P.C.I.-en tot één P.C.I. fuseren. De profielhouder diaconie zal nauwe contacten onderhouden met het PCI-bestuur zodat PCI en parochie gezamenlijk vorm geven aan de diaconale opdracht die aan allen is gegeven.

Beleidsvoornemen 17

Binnen een periode van twee jaar willen we een inloopcentrum realiseren (gesitueerd in het Parochieel Centrum Mariaschool, centrum Zutphen) voor diverse diaconale projecten en activiteiten zoals: verzorgen van (warme) maaltijden voor alleenstaanden; organiseren van gespreksgroepen voor rouwenden; activiteiten rond bijzondere feestdagen en andere activiteiten van meer incidentele aard.

Beleidsvoornemen 18

De MOV-groepen zullen gestimuleerd worden om op nieuwe manieren om te gaan met begrippen als Missie, Ontwikkeling en Vrede.

2.5. Gemeenschapsopbouw

UITERAARD WORDEN DE geloofsgemeenschappen en de parochie opgebouwd in en doorheen de liturgie, de catechese en de diaconie. Het profiel gemeenschapsopbouw werkt daarom door alle profielen heen. Het besteedt met name aandacht aan de samenhang en de samenwerking tussen de vele werkgroepen, het coördineert, stroomlijnt en zorgt voor bestuurlijke afstemming. Het wil de interne gemeenschapsstructuren zó op elkaar afstemmen dat de parochie, als volk van God onderweg in tijd en ruimte, een coherente, levende, levendige en aantrekkelijke gemeente kan zijn, die openstaat naar de samenleving. Het profiel gemeenschapsopbouw werkt, huiselijk gezegd, als ‘kruip- en smeerolie’ tussen de verschillende profielen en al wat er verder binnen de parochie gebeurt. Het is daarbij voorwaardenscheppend, zorgt voor interne en externe communicatie en probeert aan te sluiten bij plaatselijke maatschappelijke discussies en ontwikkelingen.

Beleidsvoornemen 19

De profielhouder gemeenschapsopbouw stimuleert het parochiebestuur, de lokatieraden, de pastoraatsgroepen, de secretariaten van de lokale geloofsgemeenschappen en het centraal parochiesecretariaat om binnen 1 jaar te zorgen voor een heldere structuur van communicatie. Een centraal secretariaat, dicht tegen het secretariaat

van het bestuur aan, is noodzakelijk voor een goede uitvoering en ondersteuning van het pastores team.

Beleidsvoornemen 20

Er wordt naar gestreefd om binnen 1 jaar te komen tot een parochiële website. Het parochienieuws zal lokaal gemaakt blijven worden, waarbij een centraal katern voor de nieuwe parochie nodig is. Daartoe zullen ook de verspreidingsdata op elkaar afgestemd worden. De profielhouder gemeenschapsopbouw zal eindverantwoordelijk zijn voor zowel de website als het parochieblad.

Beleidsvoornemen 21

Teneinde een ieders specifieke kwaliteiten optimaal tot ontplooiing te laten komen, zal de cursus *Gaven Gericht Werken* met regelmaat aan de vrijwilligers worden aangeboden.

Beleidsvoornemen 22

Binnen de parochie zijn velen werkzaam met een zending of aanstelling. Het Pastoraal Team zal er voor zorgen dat er heldere afspraken gemaakt worden ten aanzien van aard en inhoud van hun werkzaamheden en respectievelijke verantwoordelijkheden. Ook voor deze groep mensen zal voor voldoende vorming en toerusting gezorgd worden.

Beleidsvoornemen 23

De profielhouder gemeenschapsopbouw zal er zorg voor dragen dat er binnen 1 jaar een notitie komt met betrekking tot het parochiële vrijwilligersbeleid.

Beleidsvoornemen 24

Als element van gemeenschapsopbouw, ook naar vele verschillende groepen toe, kan het ondernemen van Bedevaarten uiterst zinvol zijn.

Beleidsvoornemen 25

De profielhouder gemeenschapsopbouw zal oog houden voor Oecumenische ontwikkelingen, relevante onderwerpen ter sprake brengen en de mogelijkheden onderzoeken van Oecumenische samenwerking.

III Tot slot

HET SPREEKT VANZELF dat de uitvoering van dit Pastoraal Beleidsplan op korte en langere termijn moet plaatsvinden binnen de personele mogelijkheden en financiële middelen die in de parochie voor handen zijn. Goed overleg met het parochiebestuur is daarom noodzakelijk. De prioritering van pastorale beleidsvoornemens valt uiteraard onder de verantwoordelijkheid van het Pastoraal Team.

DE START VAN onze nieuwe parochie is afhankelijk van de mate van bezieling en enthousiasme waarmee iedere parochiaan zal beginnen. Meer dan ooit ligt hier een uitdaging om gezamenlijk met de inhoud en de gestaltegeving van wat we ten diepste geloven bezig te zijn: God is dichterbij dan je denkt. Gevoel voor bescheidenheid is hier overigens wel op zijn plaats. Onze gemeenschappen zijn klein, niet alles wat wenselijk is of dat zou moeten zijn is mogelijk. Het weinige dat we goed en met plezier kunnen is veel belangrijker, dan het misschien vele dat we niet (meer) kunnen. We zullen het moeten doen om met de mogelijkheden en onmogelijkheden van de mensen die er zijn, 'kerk van Jezus Christus' te zijn. We zullen moeten leren om binnen de fysieke, economische, psychologische en andere grenzen waarbinnen we de mensen zijn die we zijn, 'volmaakt te zijn zoals de hemelse Vader volmaakt is' (Mt. 5, 48).

DAT GELDT OOK en wellicht vooral voor ons, uw voorgangers in de geloofsgemeenschap. De uitoefening van onze dienst is beperkt, niet alleen door ons aantal alleen al, maar ook door wat wij met onze beperkingen wel of niet kunnen, door onze onmogelijkheden en onze gezondheid. Dat is, zoals dat voor iedereen in de parochie het geval is, zeker geen tekort. Het is het raamwerk van de roeping waarin onze Heer ons uitnodigt om in Zijn gemeenschap tot leven te komen. Vanuit dit besef bieden wij de Parochie HH. Twaalf Apostelen dit Pastoraal Beleidsplan 2010-2015 aan.

Vorden, september 2009

F. Hogenelst,
A. ten Klooster,
J. van Kranenburg,
W. Matti

foto:
Monasterio de Santo Domingo de Silos. España.
De origen visigodo, fines del s.XI.